

Otrdiena, 2013. gada 16. aprīlis

P7_TA(2013)0120

Jaunattīstības valstu izaugsme, kas balstīta uz tirdzniecību un ieguldījumiem**Eiropas Parlamenta 2013. gada 16. aprīļa rezolūcija par jaunattīstības valstu izaugsmi, kas balstīta uz tirdzniecību un ieguldījumiem (2012/2225(INI))**

(2016/C 045/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. un 208. pantu un Līguma par Eiropas Savienību 3. pantu,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Tirdzniecība, izaugsme un attīstība – Tirdzniecības un ieguldījumu politikas pielāgošana valstīm, kurām ir visvairāk vajadzību” (COM(2012)0022),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Tirdzniecība, izaugsme un pasaules norises – Tirdzniecības politika kā stratēģijas “Eiropa 2020” galvenā sastāvdaļa” (COM(2010)0612),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Efektīvāks ES atbalsts jaunattīstības valstīm saistībā ar attīstības finansējuma mobilizēšanu” (COM(2012)0366),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Jauna reakcija uz pārmaiņām kaimiņvalstīs” (COM(2011)0303),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “ES attīstības politikas ietekmes palielināšana: Pārmaiņu programma” (COM(2011)0637),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Globālā Eiropa – Jauna pieeja ES ārējās darbības finansējumam” (COM(2011)0865),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Ceļā uz visaptverošu Eiropas starptautisko ieguldījumu politiku” (COM(2010)0343),
- ņemot vērā paziņojumu “Atjaunota ES stratēģija 2011.–2014. gadam attiecībā uz korporatīvo sociālo atbildību” (COM(2011)0681),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Ceļā uz ES tirdzniecības atbalsta stratēģiju – Komisijas ieguldījums” (COM(2007)0163),
- ņemot vērā paziņojumu “Tirdzniecība un attīstība – palīdzība jaunattīstības valstīm, lai tās izmantotu tirdzniecības priekšrocības” (COM(2002)0513),
- ņemot vērā 2012. gada progresa ziņojumu par ES atbildību par attīstības finansēšanu un jo īpaši tā nodaļu par atbalstu tirdzniecībai (SWD(2012)0199),
- ņemot vērā Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas (ĀKK) un Eiropas Savienības partnerattiecību nolīgumu, ko 2000. gada 23. jūnijā parakstīja Kotonū un pārskatīja 2005. un 2010. gadā,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 25. novembra rezolūciju par cilvēktiesībām un sociāliem un vides standartiem starptautiskajos tirdzniecības nolīgumos⁽¹⁾, rezolūciju par starptautiskās tirdzniecības politiku klimata pārmaiņu diktēto prasību kontekstā⁽²⁾ un rezolūciju par uzņēmumu sociālo atbildību starptautiskos tirdzniecības nolīgumos⁽³⁾,

⁽¹⁾ OV C 99 E, 3.4.2012, 31. lpp.

⁽²⁾ OV C 99 E, 3.4.2012, 94. lpp.

⁽³⁾ OV C 99 E, 3.4.2012, p. 101. lpp.

Otrdiena, 2013. gada 16. aprīlis

- ņemot vērā 2007. gada 23. maija rezolūciju par ES atbalstu tirdzniecībai ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 25. marta rezolūcijas par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem ar ĀKK reģioniem un valstīm ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 27. septembra rezolūciju par jaunu Eiropas tirdzniecības politiku atbilstīgi stratēģijai “Eiropa 2020” ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES) Nr. 978/2012 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2012. gada 13. septembra nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1528/2007 I pielikumu attiecībā uz vairāku valstu izslēgšanu no to reģionu vai valstu saraksta, kas pabeigušas sarunas ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 6. aprīļa rezolūciju par turpmāko Eiropas starptautisko ieguldījumu politiku ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2012. gada 11. decembra nostāju par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu, ar ko nosaka pārejas pasākumus divpusējiem ieguldījumu nolīgumiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūciju par priekšlikumu Padomes Lēmumam par to, lai noslēgtu reģionālu konvenciju par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciāliem izcelsmes noteikumiem ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 18. novembra Regulu (ES) Nr. 1063/2010, ar kuru groza Regulu (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 16. marta secinājumus par ES pieeju tirdzniecības, izaugsmes un attīstības jautājumiem nākamajā desmitgadē un 2012. gada 15. oktobra secinājumus par attīstības finansēšanu,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 25. marta rezolūciju par pasaules finanšu un ekonomikas krīzes ietekmi uz jaunattīstības valstīm un attīstības sadarbību ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2012. gada 18. septembra atzinumu ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā PTO darba programmu par atbalstu tirdzniecībai 2012.–2013. gadam,
- ņemot vērā Padomes un dalībvalstu valdību pārstāvju, kas tikās Padomē, Eiropas Parlamenta un Komisijas kopīgo ziņojumu par Eiropas Savienības attīstības politiku “Eiropas Konsenss” ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 15. maija ES tirdzniecības veicināšanas atbalsta stratēģiju: stiprinot ES atbalstu ar tirdzniecību saistītām jaunattīstības valstu vajadzībām,
- ņemot vērā 2003. gada 28.–29. augusta Almati rīcības programmu jaunattīstības valstīm, kurām ir tikai sauszemes robeža,
- ņemot vērā 2005. gada 2. marta Parīzes deklarāciju par atbalsta efektivitāti un 2011. gada 1. decembra Pusanas partnerību efektīvai sadarbībai attīstības jomā,

⁽¹⁾ OV C 102 E, 24.4.2008, p. 291. lpp.

⁽²⁾ OV C 117 E, 6.5.2010, 101., 106., 112., 118., 124., 129., 135. un 141. lpp.

⁽³⁾ OV C 56 E, 26.2.2013, p. 87. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 303, 31.10.2012., 1. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0342.

⁽⁶⁾ OV C 296 E, 2.10.2012, p. 34. lpp.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0471.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0060.

⁽⁹⁾ OV L 307, 23.11.2010., 1. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 4 E, 7.1.2011, p. 34. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 43, 15.2.2012., 73. lpp.

⁽¹²⁾ OV C 46, 24.2.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2013. gada 16. aprīlis

- ņemot vērā Stambulas rīcības programmu vismazāk attīstītajām valstīm 2011.–2020. gadam ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Seulas 2010. gada 11.–12. novembra G20 augstākā līmeņa sanāksmes deklarāciju “Seulas attīstības konsenss par kopīgu izaugsmi”,
 - ņemot vērā ANO Tirdzniecības un attīstības konferences 2012. gada ziņojumu par ieguldījumiem pasaulē, 2011. gada ANO uzņēmējdarbības un cilvēktiesību pamatprincipus, ANO pamatnostādnes par tirdzniecības un ieguldījumu nolīgumu ietekmes uz cilvēktiesībām novērtējumiem, ANO Tirdzniecības un attīstības konferences/ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas/Pasaules bankas/Starptautiskā Lauksaimniecības attīstības fonda principus par atbildīgiem ieguldījumiem lauksaimniecībā, 2011. gadā pārskatītās ESAO pamatnostādnes daudznacionāliem uzņēmumiem, Dohas mandātu, kas pieņemts ANO Tirdzniecības un attīstības konferences XIII ministru konferencē 2012. gadā, un 2012. gada Rio+20 konferenci,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas atzinumu (A7-0053/2013),
- A. tā kā ES tirdzniecības un ieguldījumu politikā ir jāvadās pēc Savienības ārējās darbības vispārējiem principiem, kas noteikti LES 3. un 21. pantā, un tā kā šai politikai jābūt tādai, kas veicina “ilgtspējīgu Zemes attīstību, (..) brīvu un godīgu tirdzniecību, nabadzības izskaušanu un cilvēktiesību (..) aizsardzību (..)”;
- B. tā kā Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. un 208. pants ir savstarpēji saistīti; tā kā 207. pantā ir noteikts, ka ES tirdzniecības politikas pamatā ir Savienības ārējās darbības principi un mērķi; tā kā 208. pantā ir noteikts, ka Savienības politikā, kas var ietekmēt jaunattīstības valstis, Savienība ievēro mērķus, kuri noteikti sadarbībai attīstības jomā;
- C. tā kā tirdzniecība un ieguldījumi ES attiecībās ar jaunattīstības valstīm un vismazāk attīstītajām valstīm var palīdzēt sasniegt šos mērķus, stimulējot visu pušu ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi, nodrošinot tehnoloģiju un zināšanu nodošanu, kā arī palīdzot radīt darbvietas, tādējādi sekmējot iespēju paaugstināt konkurētspēju un produktivitāti, panākt lielāku sociālo kohēziju un novērst nevienlīdzību;
- D. tā kā tirdzniecība un ieguldījumi paši par sevi nevar ietekmēt izaugsmi un ilgtspējīgu attīstību, jo jaunattīstības valstis, tostarp vismazāk attīstītās valstis, saskaras ar strukturāliem trūkumiem (nepietiekams cilvēku kapitāls, nepilnības pārvaldībā un infrastruktūrā, vājš privātais sektors, spēcīga atkarība no izejvielu eksporta, eksporta daudzveidības trūkums, pārāk augstas tirdzniecības izmaksas utt.), kas kavē šo valstu pilnīgu piekļuvi starptautiskajai tirdzniecībai;
- E. tā kā Eiropas Savienības tirdzniecības un ieguldījumu politika saņēmējvalstu izaugsmes sekmēšanai būtu jāsaņā ar atbildīgo iestāžu izvirzītajiem attīstības mērķiem, un tās īstenošanā būtu jāievēro attīstības politikas konsekvences princips un jāpapildina tehniskais un finansiālais atbalsts, kā arī attiecīgā gadījumā ziemeļu–dienvidu, pārrobežu un dienvidu–dienvidu publiskā un privātā sektora partnerību izveide;
- F. tā kā 2010. gadā dienvidu–dienvidu tirdzniecība veidoja 23 % no pasaules tirdzniecības; tā kā saskaņā ar PTO 2011. gada ziņojumu par pasaules tirdzniecību divas trešdaļas šādu nolīgumu ir dienvidu–dienvidu preferenču nolīgumi, bet ziemeļu–dienvidu nolīgumi bija tikai viena ceturtdaļa; tā kā jaunietekmes valstis saņem gandrīz pusi no visas pasaules ārvalstu tiešajiem ieguldījumiem (ĀTI) saskaņā ar 2012. gada ziņojumu par ieguldījumiem pasaulē;
- G. tā kā daudzas valstis joprojām negūst labumu no tirdzniecības un vismazāk attīstīto valstu īpatsvars pasaules IKP samazinās; tā kā, neraugoties uz augstu ekonomiskās izaugsmes rādītāju, 49 vismazāk attīstītās valstis joprojām veido tikai 1,12 % no pasaules tirdzniecības apjoma; tā kā tirdzniecība nav vienlīdz labvēlīgi ietekmējusi visas jaunattīstības valstis un dažās no tām ir saasinājusi sociālo nevienlīdzību;
- H. tā kā svarīgākās jaunietekmes valstis, kas joprojām pieder jaunattīstības valstu grupai, vienlaicīgi ir gan tirdzniecības atbalsta sniedzējas, gan tā saņēmējas; tā kā Savienības un citām attīstītajām valstīm būtu vairāk jāņem vērā šo jauno dalībnieku sarežģītais statuss, to nozīme un īpatnības, un attiecīgi jāpielāgo atbalsts tirdzniecībai;

⁽¹⁾ A/CONF.219/3, 11.5.2011.

Otrdiena, 2013. gada 16. aprīlis

- I. tā kā tirdzniecības un ieguldījumu pasākumiem, kas veicina ilgtspējīgu attīstību, var būt ļoti dažāda izcelsme un izpaušmes veidi; tā kā vairākas programmas un darbības var īstenot vienas un tās pašas valsts teritorijā, taču koordinācijas trūkums var mazināt to efektivitāti un atbilstību, līdz ar to mazinot iedzīvotāju uzticību šiem pasākumiem;
- J. tā kā Savienība un tās dalībvalstis ir lielākās tirdzniecības atbalsta sniedzējas, 2010. gadā šim nolūkam atvēlot EUR 10,7 miljardus (gandrīz trešdaļa no kopējā OAP apjoma); tā kā ekonomikas un finanšu krīze padara aktuālu jautājumu par attīstībai piešķirtā valsts atbalsta, īpaši tirdzniecībai piešķirtā atbalsta, līdzekļu samazinājumu, kā arī par šo līdzekļu izlietojuma efektivitāti;
- K. tā kā ES ir apņēmusies līdz 2015. gadam palielināt kopējo atbalsta budžetu līdz 0,7 % no NKI,
1. atbalsta Komisijas mērķi uzlabot tirdzniecības un attīstības politikas sinerģiju; iesaka tai ņemt vērā saņēmējvalstu vajadzības un iespējas, sekmējot tādus instrumentus kā reģionālā integrācija, ar ko var nodrošināt labāku šādas sinerģijas izmantošanu, un prioritāti piešķirt pasākumiem, ar ko:
- stimulē ilgtspējīgu un iekļaujošu attīstību,
 - veicina darbvietu radīšanu, sekmē prasmes un cilvēkkapitāla attīstību, vienlaikus mazinot sociālo nevienlīdzību,
 - uzlabo noturību pret ekonomiskiem satricinājumiem,
 - atbalsta privātā sektora attīstību, jo īpaši mazu uzņēmumu, tostarp mikrouzņēmumu un mazo un vidējo uzņēmumu, attīstību nolūkā sekmēt to iesaistīšanos tirdzniecībā un ieguldījumu veikšanā vietējā, reģionālā, pārrobežu, divpusējā un daudzpusējā līmenī,
 - uzlabo nodokļu pārvaldību un cīņu pret korupciju, krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un nodokļu oāzēm, tostarp izmantojot informācijas apmaiņu un uzņēmumu maksājumu pārraudzības mehānismus,
 - uzlabo tirdzniecības un ieguldījumu vidi, tostarp tirdzniecības sekmēšanas pasākumu īstenošanu,
 - dažādo tirdzniecības un ieguldījumu plūsmas, kā arī
 - nodrošina vajadzīgo tehnisko palīdzību, lai nodrošinātu šo pasākumu pareizu norisi;
2. aicina Eiropas Savienību, izstrādājot un īstenojot tās tirdzniecības, lauksaimniecības, vides un enerģētikas politiku, ievērot attīstības politikas konsekvences principu un izvērtēt minēto politikas virzienu ietekmi uz jaunattīstības valstu un vismazāk attīstīto valstu attīstību;
3. uzsver, ka pienācīga atalgojuma līmenim un pienācīgiem standartiem darba drošības jomā ir svarīga nozīme ilgtspējīgas pasaules tirdzniecības sistēmas nodrošināšanā un jaunu globālo ražošanas ķēžu izveidē; šajā sakarībā atgādina Komisijai par tās paziņojumu "Veicināt pienācīgas kvalitātes nodarbinātību visiem";
4. mudina ES, citus palīdzības sniedzējus, partnervalstu varas iestādes un vietējos un starptautiskos privātos dalībniekus jaunattīstības valstīs apzināt iespējamās sadarbības jomas ilgtspējīgas attīstības nodrošināšanai ar mērķi palielināt uzņēmējdarbības ieguldījumu šo valstu attīstības mērķu sasniegšanā;
5. uzsver – lai paaugstinātu visnabadzīgāko kopienu labklājības un dzīves standartus, Eiropas Savienībai daļa no tās tirdzniecības atbalsta jānovirza atbildīgai un ilgtspējīgai attīstībai nolūkā palielināt vietējās un reģionālās tirdzniecības iespējas gan šo valstu iekšienē, gan arī to starpā; atzinīgi vērtē attīstības sadarbības instrumenta mērķus, kuros par prioritāti izvirzīta nodarbinātība un izaugsme jaunattīstības valstīs;
6. uzskata, ka viens no noteicošajiem faktoriem, lai saņēmējvalstīs gūtu panākumus, ir īstenot programmas, kas veicina tirdzniecības attīstību un ieguldījumus; uzskata, ka valsts, reģionālās, vietējās un pilsoniskās sabiedrības iestādes saskaņā ar tiesiskuma principiem ir sistemātiski jāiesaista valsts programmu izstrādē un pārraudzībā;

Otrdiena, 2013. gada 16. aprīlis

7. mudina jaunattīstības valstis ilgtspējīgas ekonomiskās attīstības mērķi iekļaut to attiecīgajās stratēģijās un iniciatīvās kā vispārēju valsts politikas mērķi; aicina Komisiju, cita starpā sniedzot vērienīgāku atbalstu, sekmēt valdību spējas valsts tirdzniecības stratēģijās un programmās iekļaut ar ilgtspējīgu un iekļaujošu ekonomikas attīstību saistītus jautājumus;
8. norāda, ka labākas zināšanas attīstības jautājumos ļautu skaidrāk apzināt konkrētas vajadzības attīstības jomā un iespējamās to nodrošināšanas veidus nolūkā vadīt un atvieglot tirdzniecības sarunu vedēju un citu tirdzniecības amatpersonu pienākumus;
9. uzskata, ka ārkārtīgi svarīgi ir tādi ieguldījumi, kuru mērķis ir radīt, attīstīt, nostiprināt un saglabāt svarīgāko ilgtspējīga transporta, ilgtspējīgas enerģijas un elektronisko sakaru pamatinfrastruktūru, jo īpaši pārrobežu infrastruktūru un vairākveidu satiksmes mezglus;
10. uzsver, ka ir jānodrošina pilnīga pārredzamība attiecībā uz Eiropas uzņēmumu maksājumiem valdībām; aicina Komisiju atbalstīt tādas ilgtspējīgas industrializācijas stratēģijas jaunattīstības valstīs, kas vērstas uz produktu ar pievienoto vērtību tirdzniecību, nevis tikai izejmateriālu tirdzniecību;
11. uzskata – ja tirdzniecība un ieguldījumi tiek izmantoti kā ilgtspējīgas izaugsmes un ekonomiskās attīstības virzītājspēki, attīstot ražošanu un tai nepieciešamo infrastruktūru, būtu jātiecas uz šādiem mērķiem:

lauksaimniecības jomā

- atbalsts pašnodarbinātiem lauksaimniekiem un maziem kooperatīviem uzņēmumiem, kā arī ilgtspējīgas lauksaimniecības, zivkopības un lopkopības prakses attīstībai, ļaujot tiem izveidot, stiprināt un dažādot piegādes ķēdes;
- to piekļuves finansējumam un mikrofinansējumam uzlabošana;
- atbalsts jaunattīstības valstīm, sekmējot informācijas pieejamību un nodrošinot atbilstību starptautiskajām sanitārajām un fitosanitārajām normām, lai nodrošinātu godīgu konkurenci un šo valstu plašāku piekļuvi tirgiem, tostarp labāku piekļuvi industrializēto valstu tirgiem, vienlaikus labāk aizsargājot savus iedzīvotājus;
- pakāpeniska eksporta ierobežojumu atcelšana un cīņa pret lauksaimniecisko ražojumu cenu spekulācijām un svārstīgumu;
- atbalsts sociāli un videi nekaitīgu preču un pakalpojumu radīšanai un tirdzniecībai, tostarp ekotūrisma, nolūkā nodrošināt pievienoto vērtību ražotājiem un ilgtspējības kritēriju ievērošanu;
- dabas resursu ilgtspējīga un pārredzama pārvaldība;
- programmas, ar kurām sekmē lauksaimnieku taisnīgu piekļuvi zemei;
- piekļuves apmācībai veicināšana, jo īpaši saistībā ar produktu dažādošanu; produktu pievienotās vērtības sekmēšana un palīdzība standartu un tehnisko prasību ievērošanā vietējos, reģionālos un starptautiskos tirgos;
- pozitīvu stimulu sistēmas ieviešana tirdzniecības nolīgumu sadaļās par ilgtspējīgu attīstību, lai veicinātu tādu lauksaimniecības produktu importu ES, kas atbilst starptautiskajiem vides, sociālajiem un cilvēktiesību standartiem, jo īpaši nodrošinot taisnīgus ienākumus ražotājiem un iztikas minimumu lauksaimniecībā nodarbinātajiem, kā norādījis ANO īpašais referents jautājumos par tiesībām uz pārtiku;
- atbalsts tam, lai jaunattīstības valstis un vismazāk attīstītās valstis no savstarpējās liberalizācijas režīma varētu izslēgt atsevišķus lauksaimniecības produktus, par kuriem radušās nesaskaņas;

rūpniecības jomā

- ražošanas spēju radīšana, stiprināšana un dažādošana un ilgtspējīgas rūpniecības attīstība, kas, izmantojot iekļaujošas un taisnīgas piegādes ķēdes, labvēlīgi ietekmē iesaistītos vietējos dalībniekus;

Otrdiena, 2013. gada 16. aprīlis

- uzņēmējdarbības un ieguldījumu vides uzlabošana nolūkā veicināt privātā sektora, tostarp mazu vietējo uzņēmumu, līdzdalību un attiecīgā gadījumā valsts un privātā sektora partnerību attīstību;
- pakāpeniska tirdzniecības ierobežojumu atcelšana, ņemot vērā to, ka jaunattīstības valstīm ir jāsteno ekonomikas diversifikācija un jāaizsargā jaunizveidotas ražošanas nozares, lai izveidotu ilgtspējīgu iekšzemes rūpniecību;
- intelektuālā īpašuma tiesību, tostarp ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu, aizsardzība, ievērojot valstu attīstības līmeni un mērķi sekmēt tehnoloģiju, tostarp videi nekaitīgu tehnoloģiju, nodošanu atbilstīgi Dohas deklarācijai par TRIPS un sabiedrības veselību;
- pienācīgas kvalitātes darba apstākļu, pārredzamības un ilgtspējības veicināšana; ilgtspējīgu un taisnīgu darba veidu sekmēšana; darba drošības standartu un sociālās aizsardzības sistēmu stiprināšana, īpašu nozīmi pievēršot SDO ieteikumiem par valstu sociālās aizsardzības standartiem;

pakalpojumu jomā

- tiesiskuma un labas pārvaldības sekmēšana, lai uzlabotu privāto ieguldījumu, īpaši ĀTI, juridisko noteiktību, pārredzamību un likumību;
- rūpīga pārbaude saistībā ar spēkā esošajiem noteikumiem un sarunu risināšanas norādījumiem par finanšu pakalpojumiem tirdzniecības nolīgumos un to vajadzībām, ņemot vērā to, ka tiem nevajadzētu traucēt pienācīgu finanšu regulējumu Eiropas Savienībā un attiecībās ar tās tirdzniecības partneriem;
- nosacījumu uzlabošana publiskā iepirkuma jomā;
- efektīvu sabiedrisko pakalpojumu sekmēšana;
- tādu pakalpojumu popularizēšana, kuri veicina tirdzniecību un ieguldījumus, jo īpaši videi nekaitīgus pakalpojumus, tostarp tūrisma, loģistiku un ieguldījumus;

administratīvajā jomā

- atbalsts valstu valdībām, palīdzot tām noteikt valsts politiskās nostādnes un stratēģijas tirdzniecības jomā, nodrošinot pienācīgu pārredzamības un līdzdalības līmeni;
- kopīgu instrumentu un resursu izstrāde nolūkā sniegt attiecīgajām vismazāk attīstītajām valstīm praktisku informāciju un iepazīstināt ar konkrētām metodēm;
- atbalsts muitas un nodokļu administrācijas reformām, kā arī darbībām, kuru mērķis ir samazināt to ekonomikas daļu, ko veido neoficiālais sektors, kā arī neoficiālā sektora iekļaušanai regulētajā ekonomikā;
- tranzīta sistēmu un preču, personu un pakalpojumu kustības efektivitātes, pārvaldības un organizācijas uzlabošana;
- tādu iestāžu izveide, kuras veicina tirdzniecību un ieguldījumus, kā arī garantiju un riska kapitāla fondu, tostarp sagatavošanas kapitāla un uzņēmējdarbības mecenātu, izveide;

12. atbalsta Komisijas priekšlikumu dažādot tirdzniecības atbalstu un lielākās pūles veltīt tām valstīm, kurām visvairāk nepieciešams atbalsts, īpaši vismazāk attīstītajām valstīm; tomēr iesaka Komisijai papildus standarta rādītājiem (nacionālais kopprodukts, cilvēkkapitāls un neaizsargātība pret ekonomikas satricinājumiem) ņemt vērā vispārējo valsts attīstības līmeni un vajadzības, iespējas un iekšējās atšķirības attīstībā; mudina Komisiju ņemt vērā pastiprinātās integrētās sistēmas principus vismazāk attīstītajām valstīm;

13. uzsver, ka sociālā uzņēmējdarbība un sociālās inovācijas ir jaunattīstības valstu attīstības veicināšanas dzinējspēki un tie var palīdzēt samazināt nevienlīdzību un sekmēt izaugsmi, ja vien peļņa tiek no jauna ieguldīta ekonomikā;

14. uzskata, ka līdzekļu pārvedumi un mikrofinansējums joprojām ir nozīmīgi instrumenti, tikai ar to palīdzību nebūs iespējams nodrošināt visas finansējuma vajadzības; aicina visus atbalsta sniedzējus izpētīt un sekmēt novatoriskas finansējuma un partnerības formas; atbalsta dienviņu–dienviņu un trīspusējas partnerības; iesaka plašāk izmantot starpreģionālas finansēšanas sistēmas, piemēram, tās sistēmas, kas īsteno saistībā ar ES un Āfrikas Infrastruktūras ieguldījumu fondu;

Otrdiena, 2013. gada 16. aprīlis

15. atbalsta to pasākumu kopumu, ar ko paredzēts veicināt jaunattīstības valstu mazo uzņēmēju tirdzniecību, kā minēts Komisijas paziņojumā; aicina Komisiju turpināt šā pasākumu kopuma izstrādi un mudina visus atbalsta devējus atvēlēt pietiekamus līdzekļus minētā pasākumu kopuma īstenošanai un jo īpaši sekmēt mazo uzņēmumu iesaistīšanos tirdzniecības shēmās, kas nodrošina pievienoto vērtību ražotājiem, tostarp tiem, kuri ievēro ilgtspējības kritērijus (piemēram, taisnīgas tirdzniecības principus); pieprasa regulāri sniegt jaunāko informāciju par minētā pasākumu kopuma īstenošanu;

16. pauž gandarījumu par pieņemto paziņojumu "Efektīvāks ES atbalsts jaunattīstības valstīm saistībā ar attīstības finansējuma mobilizēšanu"; aicina Komisiju nekavējoties īstenot savus priekšlikumus, lai piesaistītu papildu finansējumu, kas būtu ilgtspējīgs, paredzams un efektīvs; pauž gandarījumu par pamatnostādņiem, kas ietvertas ESAO ieguldījumu politikas instrumentu kopumā; atzinīgi vērtē Pusanas pasaules partnerību efektīvai sadarbībai attīstības jomā un Stambulā pieņemtos pilsoniskās sabiedrības organizāciju efektīvas attīstības principus;

17. pauž bažas par saistītā atbalsta prakses izplatīšanos; aicina jaunattīstības valstis un svarīgākās jaunietekmes valstis izvairīties no šādas prakses un tā vietā saviem ekonomiskās attīstības projektiem ar tirdzniecības un ieguldījumu palīdzību censties izmantot reģionālos un vietējos resursus, tostarp cilvēkkapitālu;

18. atzinīgi vērtē to, ko starptautiskās iestādes (PTO, ANO Tirdzniecības un attīstības konference, ANO Industriālās attīstības organizācija, ESAO, G20, Pasaules Banka, kā arī daudzpusējās attīstības bankas) paveikušas tirdzniecības atbalsta jomā; pauž atbalstu tādu pasākumu iekļaušanai tirdzniecības atbalsta programmās, ar kuriem palīdzētu jaunattīstības valstīm kompensēt tirdzniecības liberalizācijas radītos zaudējumus; uzskata, ka būtu jāizveido sistēma starptautiskā, valsts un vietējā atbalsta sniedzēju sadarbībai, ko koordinētu ANO Tirdzniecības un attīstības konference un PTO; atgādina par ES apņemšanos veicināt un atvieglot jaunattīstības valstu pārstāvību un dalību minētajās starptautiskajās institūcijās;

19. pauž nožēlu, ka ieguldījumu politikā trūkst koordinācijas, tostarp starptautiskā mērogā; pauž atzinību par Parlamenta un Padomes vienošanos par pārejas posma pasākumiem divpusējiem ieguldījumu nolīgumiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm; mudina Komisiju izstrādāt ES līmeņa starptautisko ieguldījumu politiku, ar kuru nodrošina pienācīgu ieguldījumu aizsardzību, sekmē juridisko noteiktību un kurā ņemta vērā valstu spēja ieviest kopīgas normas un standartus, ievērojot tādas īpašas vajadzības sociālajā, ekonomikas un vides jomā, kādas cita starpā minētas ANO Tirdzniecības un attīstības konferences ieguldījumu politikā ilgtspējīgai attīstībai; atgādina, ka jaunattīstības valstis neproporcionāli daudz cieš no ieguldītāju un valsts strīdu izšķiršanas augstajām izmaksām;

20. uzskata, ka ir svarīgi koriģēt iestāžu nolīgumus, lai stiprinātu to attīstības dimensiju, līdzsvarojot valstu un ieguldītāju tiesības un pienākumus, nodrošinot pietiekamu ilgtspējīgas attīstības politikas telpu un ieguldījumu veicināšanas noteikumus padarot konkrētākus un vairāk saskaņotus ar ilgtspējīgas attīstības mērķiem;

21. mudina Komisiju sagatavot neapkopotus datus par ārējiem ES tiešajiem ieguldījumiem jaunattīstības valstīs un vismazāk attīstītajās valstīs, ņemot vērā šādas ieguldījumu kategorijas: apvienošanās un pārņemšana, aktīvu pārvietošana uzņēmuma iekšienē, spekulatīvie ieguldījumi un videi draudzīgie ieguldījumi;

22. uzskata, ka sadarbības īstenošanā uzmanība būtu jāpievērš arī spēju veidošanai un institūciju izveidei, lai jaunattīstības valstis varētu paredzēt ieguldījumu saņemšanai vajadzīgos nosacījumus, piemēram, nodokļu iekasēšanas spēju veidošanu un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, kā arī labāko grāmatvedības standartu ieviešanu;

23. pauž gandarījumu par PTO lēmumu atvieglot vismazāk attīstīto valstu pievienošanos tai; aicina PTO attīstītās valstis un svarīgākās jaunietekmes valstis izmantot atkāpi attiecībā uz vismazāk attīstīto valstu pakalpojumiem un piešķirt atvieglojumu režīmu vismazāk attīstīto valstu pakalpojumiem un pakalpojumu sniedzējiem, īpašu uzmanību pievēršot 4. režīmam, kas ir vismazāk attīstīto valstu prioritāte;

24. cer, ka Savienība un tās dalībvalstis izmantos savu ietekmi, īpaši uz lielākajām jaunās tirgus ekonomikas valstīm, lai nekavējoties panāktu vienošanos par Dohas sarunu kārtā pārrunāto tirdzniecības atvieglojumu piešķiršanu;

25. pauž gandarījumu par BRICS valstu iesaistīšanos vismazāk attīstīto valstu ekonomiskās attīstības veicināšanā; aicina tās savā darbībā ievērot un veicināt demokrātijas un labas pārvaldības principus; aicina Komisiju turpināt iekļaut demokrātijas un cilvēktiesību klauzulu visos tirdzniecības nolīgumos ar jaunattīstības valstīm;

Otrdiena, 2013. gada 16. aprīlis

26. mudina Komisiju ierosināt konkrētus risinājumus nolūkā stiprināt tās atbalstu straujākai un dziļākai jaunattīstības valstu reģionālai integrācijai, lai attīstītu reģionālos tirgus un radītu reģionālas vērtību ķēdes; tādēļ aicina Komisiju sekmēt reģionālo integrāciju tās noslēgtajos divpusējos un reģionālos tirdzniecības nolīgumos; aicina Komisiju paredzēt izcelsmes noteikumu vienkāršošanu un saskaņošanu, kā arī līdzekļus, lai atvieglotu maza mēroga eksportētājiem šo noteikumu izmantošanu; aicina Komisiju stiprināt savas partnerattiecības ar reģionālajām iestādēm, īpaši ar Āfrikas Attīstības banku; norāda uz vietējā privātā sektora būtisko lomu tirdzniecības integrācijā un ekonomiskajā attīstībā;

27. atzinīgi vērtē izcelsmes noteikumu reformu un pārskatītās vispārējo preferenču sistēmas drīzo stāšanos spēkā; cer, ka Komisija saskaņā ar jauno noteikumu 40. pantu iesniegs ziņojumu par to, kādu ietekmi uz saņēmējvalstīm atstāj režīma izmaiņas, un jo īpaši par to, kādas sekas attiecīgajās valstīs rada preferenču režīma atcelšana;

28. ņem vērā pirmā ekonomiskās partnerības nolīguma (EPN) ar vairākām Āfrikas valstīm provizorisko piemērošanu; mudina Komisiju ņemt vērā to, ka līdz šim nav gūti panākumi citu tādu EPN nolēgšanā, kuros pilnībā ņemtas vērā jaunattīstības valstu intereses attīstības jomā; aicina Komisiju izmantot šo brīdi nepabeigto sarunu atsākšanai par ES un ieinteresēto jaunattīstības valstu EPN noslēgšanu, lai to tirgus pakāpeniski integrētu daudzpusējā tirdzniecības sistēmā; uzsver, ka ir svarīgi izveidot stabilu un taisnīgu tiesisko un tirdzniecības regulējumu nolūkā veicināt tādu ES ieguldījumus ĀKK valstīs, kas ir savstarpēji izdevīgi; aicina Komisiju ņemt vērā Eiropas Parlamenta ieteikumus par preferenču samazinājumu, elastīgumu un tarifu atcelšanas apjomu, kā arī pievērst īpašu uzmanību EPN īstenošanai;

29. uzskata, ka Savienības izstrādātie tirdzniecības un ieguldījumu instrumenti attīstības atbalsta jomā, proti, vispārējo preferenču sistēma un EPN, ir efektīvi, ja vien to piemērošanas noteikumi un kritēriji nerada diskrimināciju vai ierobežojumus, kas kaitē potenciālajiem saņēmējiem; tomēr mudina Komisiju apvienot visus pašreizējos instrumentus patiesā visaptverošā stratēģijā, kurā ietilpst arī pasākumi tirdzniecības tehniskās palīdzības, spēju veidošanas un ar tirdzniecību saistītu pielāgojumu jomā, tostarp standartizācijas jomā; uzskata, ka Komisijai un Eiropas Ārējās darbības dienestam būtu jāpanāk sinerģija, lai visā pasaulē turpinātu sekmēt Savienības tirdzniecības diplomātiju;

30. mudina Komisiju divpusējos tirdzniecības nolīgumos iekļaut sadaļas par tirdzniecību un ilgtspējīgu attīstību, nosakot saistošus vides un darba tiesību noteikumus, kā arī uzņēmumu sociālās atbildības klauzulas; uzskata, ka Komisijai turklāt būtu jāpiedāvā sadarbība ar mērķi palīdzēt jaunattīstības valstīm un vismazāk attīstītajām valstīm nodrošināt minēto standartu ievērošanu; uzskata, ka cieša pilsoniskās sabiedrības iesaistīšanās minēto sadaļu īstenošanas uzraudzībā varos zināšanas par vides un sociālajiem standartiem, kā arī šo standartu pieņemšanu;

31. ierosina Komisijai risināt sarunas par saistošu un ieviešamu cilvēktiesību normu iekļaušanu visos turpmākajos tirdzniecības nolīgumos papildus sociālajiem un vides noteikumiem ar mērķi uzlabot ES nosacījumu politikas efektivitāti un ticamību;

32. mudina ES izstrādāt tirdzniecības nolīgumus tā, lai veicinātu ieguldītāju atbildīgu rīcību, labākās starptautiskās prakses ievērošanu uzņēmumu sociālās atbildības jomā un labu korporatīvo pārvaldību; jo īpaši uzsver – lai izaugsme būtu iekļaujoša un efektīva nabadzības samazināšanas jomā, tā būtu jāpanāk tajās nozarēs, kurās ir aktīvi nabadzīgie iedzīvotāji, tai būtu labvēlīgi jāietekmē sievietes un jāstiprina sieviešu tiesības un jābūt saistītai ar jaunu darbvietu izveidi, kā arī finansējuma pieejamību mikrouzņēmumiem un mazajiem uzņēmumiem;

33. aicina ES reģistrētos uzņēmumus, kuru ražotnes atrodas jaunattīstības valstīs, sniegt piemēru, ievērojot pienākumu respektēt cilvēktiesības un brīvības, sociālos un vides standartus, darba pamatstandartus un starptautiskos nolīgumus;

34. aicina Eiropas korporācijas, kuru meitasuzņēmumi vai piegādes ķēdes atrodas jaunattīstības valstīs, ievērot attiecīgo valstu un starptautiskās juridiskās saistības cilvēktiesību, darba standartu un vides noteikumu jomā;

35. atzinīgi vērtē to, ka daudzas nozares un transnacionāli uzņēmumi to globālajām piegādes ķēdēm ir pieņēmuši rīcības kodeksus, kuros noteikti detalizēti rīcības standarti sociālajā un vides jomā; tomēr atgādina, ka atšķirīgo grāmatvedības, revīzijas un ziņojumu standartu dēļ šos kodeksus ir grūti salīdzināt; uzsver, ka ANO uzņēmējdarbības un cilvēktiesību pamatprincipu labāka īstenošana veicinās ES mērķus attiecībā uz īpašiem cilvēktiesību jautājumiem un darba tiesību pamatstandartiem;

Otrdiena, 2013. gada 16. aprīlis

36. uzsver, ka ES atbalsts trešo valstu valdībām sociālā un vides regulējuma īstenošanā ir nepieciešams, lai veicinātu Eiropas uzņēmumu sociālo atbildību visā pasaulē;

37. atzīmē – neraugoties uz to, ka tiek īstenots Kimberli process attiecībā uz konfliktu zonās iegūto dimantu sertificēšanu, dabas resursu tirdzniecība vēl arvien uzkurina nemierus un raktuvju teritorijās joprojām tiek pārkāptas cilvēktiesības; tāpēc uzsver, ka steidzami nepieciešama dārgakmeņu un pārējo konfliktu zonās iegūto izraķeņu ieguves un tirdzniecības likumības pārbaūžu sistēma; uzskata, ka tas varētu palīdzēt cīnīties pret “resursu lāstu” un panākt, ka jaunattīstības valstis gūst lielāku labumu no savu preču tirdzniecības;

38. atzīst, ka Komisija ir Ieguves rūpniecības pārredzamības iniciatīvas (EITI) partnere; aicina Komisiju, kā arī puses, kuras darbojas ieguves rūpniecībā, aktīvi veicināt to, lai minētajai iniciatīvai pievienotos vēl vairāk ražotājvalstu;

39. mudina Komisiju, tai noslēdzot tirdzniecības un ieguldījumu nolīgumus, īstenot norādījumus, kurus sagatavojis ANO referents jautājumos par tiesībām uz pārtiku un kuros aicināts izmantot ietekmes uz cilvēktiesībām novērtējumus (ANO pamatnostādnes par tirdzniecības un ieguldījumu nolīgumu ietekmes uz cilvēktiesībām novērtējumiem) nolūkā nodrošināt minēto nolīgumu atbilstību saistībām, kas paredzētas starptautiskajos cilvēktiesību instrumentos;

o

o o

40. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai.
